

Met het Zelfsturend Ruwvoeradvies benut de veehouder het ruwvoeraanbod optimaal

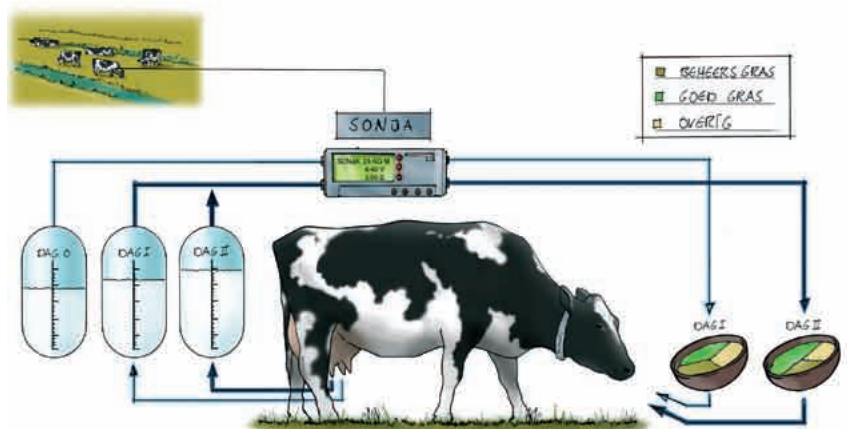
De percelen van Het Westelijk Veenweidegebied kenmerken zich door een grote variatie in (botanische) samenstelling en lage voederwaarde. Hierdoor is het conserveren van het ruwvoer niet eenvoudig. Wanneer de dieren weinig opnemen, produceren ze ook minder. Bovendien is het moeilijk om de voederwaarde te bepalen door de grote variatie in en tussen de percelen. Het optimaal inpassen in een voerschema is hierdoor erg moeilijk. Voor deze knelpunten heeft Praktijkonderzoek een oplossing: het Zelfsturend Ruwvoeradvies. Hiermee kan de veehouder het ruwvoeraanbod van het veenweidegebied efficiënt benutten.

Veranderingen direct zichtbaar

Met het model van het Zelfsturend Ruwvoeradvies kan men voortdurend inschatten hoe de koeien reageren op veranderingen in de voeding. Deze reactie leidt tot een advies, dat zich onderscheidt op de volgende niveau's:

- controle bij incidentele afwijking van één dier of de hele koppel;
- aanpassing van het rantsoen om de productie te verhogen;
- aanpassing van het rantsoen om de kostprijs te verhogen.

Het resulteert in een efficiëntere verdeling van het rantsoen. Bovendien is het zelfsturend; voortdurend worden berekeningen gedaan en afwijkingen gesignaleerd. Zo houdt het model rekening met het lactatiestadium en de gezondheidsstatus van de koe, die de ruwvoersamenstelling kan veranderen. Op deze manier kan de veehouder bijsturen wanneer een tendens de verkeerde kant op dreigt te gaan of als de situatie kan verbeteren. Omdat verandering zichtbaar wordt, is analyse van de voersamenstelling niet meer van belang.

Beste resultaat bij individueel voeren

Het Zelfsturend Ruwvoeradvies komt het meest tot zijn recht bij het individueel voeren. Het is zo ontwikkeld dat het rekening houdt met individuele verschillen. De ene koe produceert meer melk en levert meer vlees op dan de andere bij dezelfde hoeveelheid ruwvoer. Individueel voeren op stal is mogelijk door te sturen in vreetplekken en -tijd via het beperken van de toegang voor bepaalde delen van het voerhek. Wel is het systeem eenvoudiger toe te passen bij het voeren van groepen. Dit is met name interessant voor grote bedrijven, die voldoende onderscheid kunnen maken in meerdere groepen.

De kracht van het systeem is dat de veehouder eenvoudig een relatie kan leggen tussen voeding en productie, waarbij ook de geschiedenis meegenomen wordt. Hij wendt zijn kennis over het bedrijf en de dieren aan om de link te leggen tussen verandering en oorzaak. Om berekeningen uit te kunnen voeren, is het registreren van de melkgift noodzakelijk.

Wisselen van weiden bespaart kosten

Door koeien te laten grazen, voorkomt de veehouder conserveringsproblemen en inkuilverliezen. Bij de huidige manier van weiden zijn de mogelijkheden beperkt, omdat de koeien op één perceel dezelfde voersamenstelling krijgen, eventueel aangevuld met bijvoeding. Het bespaart kosten wanneer de dieren zelf de verschillende bestanddelen van hun rantsoen ophalen. Dit betekent wisselen van weiden. Hiervoor is sturing nodig, want anders blijven de dieren op het meest smakelijke perceel. Het wisselen van groepen dieren tussen verschillende percelen is erg arbeidsintensief. Een oplossing hiervoor is de Virtual Electric Fence: elektronische signalen sturen de dieren naar de juiste plek. Ook over deze technische innovatie heeft Praktijkonderzoek informatie beschikbaar.

Techniek bruikbaar voor ruwvoer

Praktijkonderzoek kent de techniek om het model van het ruwvoeradvies te bouwen en paste die toe in verschillende onderzoeken. Een belangrijk voorbeeld is het Dynamisch Krachtvoer Advies Systeem (DKAS). Dit model berekent de optimale krachtvoergift aan de hand van productiegegevens. Om de techniek bruikbaar te maken voor ruwvoer, is nader onderzoek nodig. Het is belangrijk dat verandering in (ruw)voer door de productie snel genoeg zichtbaar is. In een experiment met variatie in snijmaïs, bleek dat de respons snel genoeg vast te stellen was. Om te beoordelen of dit ook geldt voor variatie van meerdere voedermiddelen, is verdere toetsing nodig.

Ook moet het systeem robuust zijn. Het moet niet direct reageren op een plotselinge verandering, die bijvoorbeeld ontstaat als de veehouder een koe niet goed uitmelkt. Uit onderzoek blijkt dat het systeem hier rekening mee houdt.

Met het Zelfsturend Ruwvoeradvies legt de veehouder eenvoudig de link tussen voeding en productie, waarbij hij snel kan bijsturen. Met deze technische innovatie van Praktijkonderzoek worden de voedermiddelen van Het Westelijk Veenweidegebied optimaal benut.